

Editorial

Pensar el futur de la Institució

Eleccions al Consell Directiu

En la propera Assemblea General ordinària de la ICHN caldrà elegir la Vicepresidència, la Secretaria i sis vocalies del Consell Directiu de la nostra entitat.

Poden presentar la seva candidatura els socis de la ICHN que ho són des d'abans de l'1 de gener de 1998. Les propostes han d'arribar a la Secretaria de la ICHN **abans del 18 de desembre de 1998**, perquè el Consell Directiu en tingui coneixement en el moment de convocar formalment l'Assemblea. Per a més comoditat, podeu presentar la vostra candidatura per telèfon (93 270 16 52), o bé per correu electrònic (ichn@iec.es)

Tal com és preceptiu, es donaran a conèixer als socis totes les candidatures que s'hagin rebut.

Us preguem que considereu la possibilitat de dedicar part del vostre temps a la ICHN.

Tots els qui rebeu regularment el NOTÍCIES DE LA INSTITUCIÓ haureu pogut comprovar un cert retard en l'aparició dels darrers dos números. La nostra puntualitat, impecable durant els tres darrers anys, s'ha vist afectada per la nova organització administrativa que s'està duent a terme des de l'IEC. Aquests canvis han comportat una disminució del nombre d'hores de treball disponibles a la Secretaria de la Institució, motiu pel qual alguna de les seves activitats ha patit un cert endarreriment.

L'increment del nombre d'activitats de la Institució que s'ha donat aquests darrers anys i la celebració, l'any vinent, del seu centenari, no solament aconsellen mantenir l'actual dedicació de Secretaria, sinó que, a més a més, caldrà fer un esforç per augmentar-la proporcionalment als nous requeriments. El Consell Directiu de la Institució ja està treballant per aconseguir la normalització del seu funcionament, i cal esperar que tots els problemes que fins ara han existit es puguin superar ben aviat.

Precisament ara és el moment més oportú per iniciar un procés de debat sobre com es vol que sigui la Institució en el seu segon segle d'activitat. En la celebració del centenari de la ICHN, els actes commemoratius seran de gran importància, però no es podran separar de tot un seguit d'activitats més orientades a pensar sobre com volem continuar.

En aquest apartat més reflexiu, el Consell Directiu, conjuntament amb la comissió assessora formada per antics presidents i secretaris, està elaborant diverses propostes. Primerament, cal saber com veuen els socis la Institució i què n'esperen, però també caldrà preguntar-se què n'espera la societat catalana. És en aquest sentit que aquesta reflexió es pensa ampliar a un àmbit més gran que el propi de la Institució, i així s'està pensant en la realització d'un

simposi sobre el naturalisme i les societats d'història natural al segle XXI. Com a corol·lari de tot el que acabem de dir, l'elaboració d'un pla estratègic per a la propera dècada en sembla el resultat necessari, tant per definir quina pot ser la funció de la Institució com per determinar quines línies de treball s'hauran d'afavorir.

Si comparem l'estructura organitzativa de la Institució amb la d'altres entitats científiques i naturalistes, es nota el pes dels anys; no en va cent anys són molts anys; però precisament és en aquest moment que cal aturar-se una mica i reflexionar serenament sobre com es vol continuar. Els objectius que van portar a la creació de la Institució, gairebé fa cent anys, són molt diferents dels que actualment dirigeixen la seva activitat, fins i tot potser no tindrien sentit avui en dia, per això cal aprofitar l'experiència obtinguda per afrontar amb més capacitat el futur, però també s'ha d'evitar que la inèrcia de tants anys es converteixi en un llast que dificulti la seva capacitat d'adaptació als nous reptes.

Aquest debat que esperem obrir ben aviat, no solament sobre el paper de la Institució sinó també sobre el de les societats d'història natural, requerirà la col·laboració de tothom, independentment que se sigui membre o no de la Institució, o que es pertanyi o no al camp naturalista. I en aquest viatge que som a punt d'iniciar cap al nostre segon segle d'activitat, l'Institut d'Estudis Catalans ha de tenir un paper de company de viatge privilegiat; per això esperem que el seu suport continuï essent tant decidit com ho ha estat fins ara i que simples qüestions administratives no desllueixin el que pot ser una singular experiència per a les dues entitats. ■

Planificació estratègica de la biodiversitat

Estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica

L'EDB està actualment en un dels moments més interessants de tot el seu procés d'elaboració. A principis de novembre està previst que es disposi de la totalitat dels quaranta-dos treballs que han estat encarregats a diferents experts en temes relacionats amb la biodiversitat de Catalunya. Alguns d'aquests treballs ja s'han estat lliurats i ofereixen dades força interessants.

El conjunt de tota aquesta informació constituirà la diagnosi dels coneixements, les iniciatives de conservació i la sostenibilitat de l'ús que es fa dels recursos biològics a Catalunya. La ICHN, com a secretaria tècnica de l'EDB, s'encarregarà, d'aquí a final d'any, de donar unitat a tots els treballs rebuts i de completar els aspectes que hagin pogut quedar insuficientment tractats. ■

Novetats bibliogràfiques

CREAF, 1988-1998.
Diversos autors.
(Barcelona, 1998) 80 p.

Circular de la Societat d'Història Natural, núm. 15. Palma de Mallorca, octubre de 1998.
Naturalesa i Societat.
11 p.

Els ocells de la vall de Boí i Aigüestortes. PERE MESTRE i RAVENTÓS (1996). 82 p.

Medi Ambient. Una crisi civilitzadora. MARTÍ BOADA i ANNA ZAHONERO. Edicions de la Magrana, 1998. 247 p.

Resums de les sessions científiques

Sessió inaugural

El dia 14 d'octubre, Xavier Bellès va inaugurar el cicle *La conservació de la diversitat biològica a Catalunya* del curs 1998-1999 amb la conferència *Perquè cal conservar la diversitat biològica?*, que a continuació us resumim.

El mot biodiversitat ha estat i és utilitzat extensament dins la nostra societat, fins al punt de que ha perdut part del seu significat primigeni. Avui dia, però, segueix al centre del debat científic i social per culpa del procés d'extinció continuada d'espècies en què ens trobem, el qual, lluny d'aturar-se, s'agreuja cada cop més. Es calcula que avui dia desapareixen unes disset mil espècies per any a tot el planeta. Aquest procés és encara més inquietant si hom pensa que es coneixen prop d'1,5 milions d'espècies vives i que es calcula que n'hi deu haver entre 10 milions i 30 milions. Atès que se'n descriuen prop de tretze mil per any, la proporció d'espècies que desapareixen sense ni tan sols ésser conegudes per la ciència és cada cop més important. Entre els factors responsables d'aquesta extinció cal esmentar la pèrdua d'hàbitats —particularment important als tròpics on es concentra bona part de la biodiversitat—, la invasió d'espècies alienes, la contaminació, la hibridació amb altres espècies i la sobreexplotació de les poblacions. La pèrdua de biodiversitat també afecta les espècies cultivades i domesticades, a causa, en aquest cas, de la implantació d'una economia de mercat

cada cop més globalitzada que rebutja moltes de les varietats tradicionals, menys productives.

Quines raons podem tenir per conservar tot aquest patrimoni biològic actualment amenaçat? Podem parlar, entre d'altres, de raons utilitàries, acadèmiques i ecològiques. Entre les utilitàries, cal pensar en el gran nombre de recursos obtinguts de la natura (productes alimentaris i farmacèutics, insecticides, bactericides, etc.) o de les varietats oblidades de conreus i bestiar domèstic (com ara recursos genètics per a la millora de les varietats actuals). La raó acadèmica més important és que el manteniment de la biodiversitat permet conservar molts organismes clau per reconstruir les relacions filogenètiques entre molts grups (el cas del gènere *Latimeria* és, en aquest sentit, paradigmàtic). Des del punt de vista ecològic, el manteniment de la biodiversitat equival a conservar les peces que fan possible el bon funcionament dels ecosistemes, el qual és imprescindible per mantenir un planeta habitable fins i tot per a l'espècie humana. En aquest sentit, la biodiversitat és el banc d'organismes de la natura, responsable al seu torn del manteniment de l'ecodiversitat o diversitat d'ecosistemes. En reduir la diversitat d'organismes podem estar limitant les possibilitats de manteniment dels ecosistemes, que es poden veure modificats en un sentit i en una magnitud imprevisibles. ■

V Seminari de Gestió Ambiental

Durant els dies 7 i 8 de novembre va tenir lloc a Mequinensa (Baix Cinca) el V Seminari de Gestió Ambiental de la Institució, en aquesta ocasió centrat en la gestió integrada, sostenible i coordinada de l'aiguabarreig del Cinca i el Segre.

L'organització del Seminari es va fer conjuntament amb l'Institut d'Estudis del Baix Cinca i la Universitat de Lleida. Les ponències presentades van posar en evidència la importància del medi natural i el paisatge de l'aiguabarreig, els valors i les

funcions del qual han estat a l'origen del desenvolupament econòmic de la zona (mineria, agricultura, energia hidràulica, turisme, etc.).

Les activitats que s'han beneficiat dels recursos naturals de l'aiguabarreig sovint s'han desenvolupat sense tenir en consideració els requeriments de conservació dels elements del medi natural en el qual es basen, fet que ha produït en alguns casos efectes negatius (contaminació de l'aigua, ocupació de sòls inundables, introducció d'espècies, etc.), tot i que en casos concrets hagin estat beneficiosos (embassaments), si més no a escala local.

Com a conclusions del Seminari, s'estan elaborant tot un seguit de propostes d'acció per dur a terme. Un cop els ponents hauran revisat aquestes propostes per garantir que recullen prou bé els seus suggeriments, seran presentades per les entitats organitzadores a les institucions pertinents.

Les propostes d'acció es centren en els temes següents:

- Educació i recerca. Els nombrosos i diversos recursos educatius i pedagògics de l'aiguabarreig no han estat suficientment desenvolupats; també cal incrementar el nombre de projectes de recerca i seguiment, especialment en l'àmbit hidrològic.
- Connexions ecològiques i paisatgístiques. Cal establir una relació amb altres espais d'interès natural al llarg del Segre, el Cinca i l'Ebre, i considerar l'aiguabarreig com un punt de primer ordre en aquest eix de connexió de les serralades prepirinèniques i prelitorals.
- Regulació i ordenació d'usos i activitats. Destaca el baix nivell d'aplicació de la

normativa i dels plans vigents, motiu pel qual es proposa: que l'Administració hidràulica assumeixi i desenvolupi les seves funcions relacionades amb la conservació, que es desenvolupin les mesures de conservació previstes al PEIN i a la normativa aragonesa. És especialment necessari començar per senyalitzar l'espai i dotar-lo dels mitjans de vigilància corresponents, així com fer el seguiment i control de les espècies introduïdes, especialment de peixos.

- Coordinació. S'ha de trobar un mecanisme eficaç de coordinació i difusió de les diferents iniciatives que es duen a terme a l'aiguabarreig, de manera que es vagi concretant un model de gestió sostenible dels seus diferents elements. A més a més, cal una col·laboració dels departaments de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació General d'Aragó que tingui incidència en la conservació i també una coordinació del planejament urbanístic dels municipis de la zona.
- Inundacions. El problema de les inundacions és prou complexa per posar en evidència que moltes de les solucions fins ara aplicades (dragatge, esculleres, etc.) són excessivament simples, tot i que en alguns casos puntuals poden tenir sentit. Hi ha altres iniciatives que, incomprensiblement, no han estat encara considerades.

El Seminari es va tancar amb una taula rodona amb la presència dels alcaldes dels municipis de l'aiguabarreig i representants del sector de la conservació, en la qual es va palesar la necessitat d'establir un mecanisme permanent de diàleg entre tots els implicats en la conservació i l'ús dels recursos naturals de l'aiguabarreig del Cinca i el Segre. ■

Catalunya demà

En el marc del procés Catalunya Demà, en el qual ha participat la ICHN, el passat 13 d'octubre es va presentar al Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya els resultats del grup de treball 6, «Medi ambient. La situació a Catalunya: a la recerca d'una estratègia articulada amb les exigències de la competitivitat i l'Estat del benestar», les conclusions del qual es centren principalment en tres grans propostes: la redacció d'un llibre blanc del medi ambient a Catalunya, la creació d'una comissió interdepartamental de medi ambient, i la creació d'un consell assessor en matèria de medi ambient.

A la Secretaria de la ICHN hi ha, a disposició de tots els qui hi estiguin interessats, un exemplar de les conclusions del grup de treball de medi ambient.

Notícies de biodiversitat

Estratègia forestal espanyola

El passat mes de setembre la Direcció General de Conservació de la Naturalesa del Ministeri de Medi Ambient va trametre a la ICHN el darrer esborrany de l'Estratègia forestal espanyola i de la Llei bàsica de Monts i d'aprofitaments forestals, per tal que els estudiés i presentés la seva opinió sobre ambdós documents.

Amb l'objectiu de recollir observacions i suggeriments, es va convocar una reunió a la ICHN el 28 de setembre, a la qual van assistir, a més de membres de la Institució, representants de l'Estudi Jurídic Ambiental i de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics.

El document que es va elaborar va ser lliurat al Ministeri de Medi Ambient durant la reunió tinguda a Madrid el 15 d'octubre per discutir aquests documents. Estaven convidats a aquesta reunió els propietaris forestals, les

empreses de serveis i els instituts d'investigació. Anteriorment s'havien convocat altres reunions destinades a les comunitats autònomes i a la Administració i als col·legis professionals, universitats i les ONG.

De tot aquest procés, el resultat més evident ha estat la paralització de la Llei bàsica de monts, ja que les comunitats autònomes sembla que no volen tractar aquest tema fins que s'hagi acabat l'Estratègia forestal, la qual potser no estarà enllestida a finals d'any.

Qualsevol persona interessada a obtenir els textos de l'Estratègia forestal espanyola (esborrany del juliol de 1998), de la Llei bàsica de monts o de les propostes presentades per la ICHN, ho pot fer a través de la pàgina web de la ICHN, a l'adreça següent: <<http://www.iec.es/societat/ichn>>. ■

IXena convocatòria de beques d'investigació Amanda Llebot

L'Institut d'Estudis del Baix Cinca ha obert la IXena convocatòria de beques d'investigació Amanda Llebot. Aquestes beques es convoquen per a recolzar els treballs d'investigació que tinguin com a marc de referència la comarca del Baix Cinca, la seva llengua, història, geografia, etnologia, ciències, etc.

Els projectes de treballs a realitzar es poden presentar fins al 30 de novembre.

L'IEBC a banda de becar la investigació, publica posteriorment l'obra.

Els darrers premiats foren Guillem Chacón, l'any 1996, amb l'*Atlas Ornitològic del Baix Cinca* i Josep Lluís Escuer, l'any 1997, amb el *Paisatge Vegetal de l'Aiguabarreig del Segre i el Cinca*.

Per a més informació, adreceu-vos a:

Institut d'Estudis del Baix Cinca
Apartat de Correus 116
22520 Fraga (Baix Cinca)
Adreça d'Internet:
<http://www.encomix.es/~iebcinca/>
Adreça electrònica:
ebcinca@encomix.es

La reunió extraordinària del Consell Directiu del 25 de setembre es va centrar en un únic punt relacionat amb els actes del centenari: debatre quines iniciatives es podrien dur a terme en relació al procés de reflexió que ha d'acompanyar els actes de caire més commemoratiu. Es va acordar treballar en relació als punts següents:

1. Enquesta per enviar a tots els socis de la ICHN per conèixer quin és el seu parer en relació amb el futur de la ICHN.
2. Organitzar un simposi per reflexionar sobre el paper del naturalisme i les societats d'història natural al segle XXI.
3. Elaboració del Pla Estratègic de la ICHN (2000-2010) en base a les dades recollides en l'enquesta i el simposi.

Entre la documentació elaborada per aquesta reunió, es va presentar un perfil del soci de la Institució. El soci majoritari (71 %) se situa entre 30 i 50 anys, amb una antiguitat mitja de 10-15 anys i una formació acadèmica on predominen els biòlegs. Les diferents opinions que durant la reunió es van donar sobre el futur de la Institució insistien en la conveniència de fer de pont entre la societat i la ciència, acostant als ciutadans i a l'Administració

els resultats de la recerca. També es va destacar la necessitat d'implicar-se amb més intensitat en els problemes medioambientals i de gestió del territori. Unes altres dades presentades, en les que es comparava la Institució amb altres entitats similars, posaven en evidència la manca de personal tècnic al servei de la Institució, esdevenint una clara limitació davant els requeriments que actualment tenen la majoria d'entitats.

En la reunió ordinària del 19 d'octubre, es va continuar perfilant el programa dels actes commemoratius del centenari de la Institució. El representant de la Delegació del Bages informà que s'està preparant una exposició commemorativa sobre el medi natural del Bages i que s'està treballant en la nova edició revisada de la *Guia d'espais d'interès natural del Bages*.

S'acordà realitzar la propera assemblea ordinària el proper 25 de gener, la qual servirà d'obertura dels actes del centenari. Igualment s'acordà demanar una entrevista amb el gerent de l'IEC per exposar-li la disconformitat del Consell Directiu amb la reducció de les hores adjudicades a les tasques de secretaria de la Institució. ■

El medi i els humans a la Conca de Barberà

2es Jornades el Medi i els Humans a la Conca de Barberà i les Muntanyes de Prades

Els passats dies 23, 24 i 25 d'octubre se celebraven les 2es Jornades a Poblet i les Masies organitzades pel Centre d'Història Natural de la Conca de Barberà.

Divendres 23, al Palau Nou de l'Abat del Monestir de Poblet, tenia lloc l'acte inaugural, presidit pel conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, senyor Francesc Marimon, i amb la presència del president del Consell Comarcal, senyor Josep M. Riba; els alcaldes de Vimbodí i l'Espluga de Francolí, senyor Joan Forés i senyor Antoni Sánchez; el responsable científic, senyor Salvador Galí, de la Universitat de Barcelona, i el president del Centre d'Història Natural de la Conca de Barberà, senyor Jordi Llorens.

Les conclusions són les següents:

- Es manté l'interès biogeogràfic com a conjunt de primer ordre del massís de les muntanyes de Prades —el PNIN de Poblet té una figura de protecció per sota de la de Parc Nacional—. Hi ha un desconeixement important del nombre d'espècies, de l'estat de conservació dels sistemes naturals i de la influència que

exerceixen les persones en aquests sistemes.

- L'agricultura ecològica ha de ser una base de sosteniment de la comarca. L'agricultura convencional no ha de tendir al monocultiu, ni a ser intensiva, ni a produir un impacte negatiu sobre el medi, sinó que ha d'anar cap a la diversitat, l'equilibri i l'harmonia amb el conjunt de què forma part.
- A causa de la inexistència d'una gestió efectiva, es produeixen greuges comparatius importants en els elements naturals, com a conseqüència d'una descoordinació del territori. La figura de parc natural de les muntanyes de Prades depèn només de la voluntat dels municipis afectats.
- Només s'accepta aquesta forma de protecció si el seu desenvolupament es produeix de manera efectiva, coordinada i respectuosa amb el medi; que sigui flexible a la realitat, amb capacitat d'adaptació i equitativa amb el conjunt del territori. Només s'accepta si és duta a terme amb les tècniques i els experts que coneixen els valors naturals i disposen de les eines idònies. ■

Fòrum 2000 d'educació Ambiental

La Societat Catalana d'Educació Ambiental ha posat en marxa el FÒRUM 2000 d'Educació Ambiental, entès com un procés col·lectiu dinàmic, de revisió, interacció i aprenentatge que ha de contribuir a la consolidació de l'educació ambiental al nostre país a l'alba del segle XXI.

Un dels punts principals del Fòrum és el debat, que s'orienta mitjançant una *guia de debat* i va enfocat a extreure'n propostes de futur. El Fòrum s'ha estructurat en quatre períodes, cada un dels quals culmina en una trobada. Es va iniciar l'octubre del 1998 amb la presentació de la primera part de la guia de debat i acaba el desembre del 2000 amb l'acte de clausura. Uns mesos abans de cada una de les quatre trobades es presenta i distribueix una part de la guia, amb un bloc de preguntes sobre aspectes concrets de l'EA per ser reflexionades i debatudes. Els temes sobre els quals es proposa la reflexió i la formulació de propostes s'han agrupat en 4 blocs que corresponen als 4 períodes del Fòrum:

- Nosaltres i el medi ambient. *Presentació de la guia: octubre del 1998. Trobada: febrer del 1999*
- L'Educació i l'Educació Ambiental. *Presentació del bloc: març del 1999. Trobada: setembre del 1999*

- Els educadors ambientals i la nostra circumstància. *Presentació del bloc: octubre del 1999. Trobada: febrer del 2000*
- Reptes de futur. *Presentació del bloc: març del 2000. Trobada: setembre del 2000*

Totes les persones i col·lectius que ho desitgin poden participar en el debat. N'hi ha prou que s'inscriguin al registre del Fòrum i recullin la carpeta de la guia; successivament aniran rebent els blocs de preguntes. Cada col·lectiu organitza la reflexió i la discussió al seu estil. Les persones que s'inscriguin individualment tenen l'opció d'afegir-se a un dels diversos grups de debat oberts que ja s'han creat. Finalment, les idees, propostes o principals problemes detectats s'adreçaran a la secretaria del Fòrum un mes abans de cada trobada per poder preparar els documents que orientaran el debat conjunt a les trobades.

Informació i inscripcions:

Societat Catalana d'Educació Ambiental
SCEA

C. Aragó, 281 1r 1a; 08009 Barcelona

Tel.: 93 488 29 79 i 93 215 48 70

Fax: 93 487 32 83

A/electrònica: scea@pangea.org

A/d'Internet: <http://www.pangea.org/scea> ■

Ressenyes bibliogràfiques

MARIA SALA i RAMON BATALLA, 1996, *Teoría y Métodos en Geografía Física*, Ed. Síntesis, Madrid, 303 p. L'objectiu del llibre és tant presentar l'evolució com posar al dia els conceptes, mètodes i tècniques de la geografia física entesa com una ciència natural i del medi ambient. Els temes de què tracta són: els precedents i situació actual de la geografia física, la metodologia científica, la climatologia, la hidrologia, la geomorfologia, l'edafologia, la biogeografia, la modelització, els mètodes i les tècniques de control i experimentació, i la geografia física en algunes universitats europees.

XAVIER ÚBEDA i MARIA SALA (1995): *Guia pràctica per a l'estudi dels sòls*, «Textos Docents», Universitat de Barcelona, 47 p. Aquesta guia ha estat elaborada perquè serveixi d'orientació als que han de realitzar les pràctiques de geografia dels sòls. La seva senzillesa la fa apta perquè sigui utilitzada per tots els amants de les ciències naturals que vulguin aprofundir en els aspectes més importants de l'estudi dels sòls.

ARTHUR CONACHER i MARIA SALA (editors), 1998, *Land Degradation in Mediterranean environments of the world*, John Wiley, Chichester, 491 p. Aquest llibre és un estudi

geogràfic de la degradació ambiental en les regions de clima mediterrani d'arreu del món. La primera part, escrita per especialistes locals, conté una breu descripció geogràfica de regions de clima mediterrani (vuit països de la conca mediterrània, Califòrnia, Xile, Sudàfrica i Austràlia). La segona part discuteix la naturalesa, l'extensió, la història, les causes i les implicacions de la degradació de terres. Els principals problemes inclouen la degradació del sòl, la vegetació i l'aigua, els incendis forestals, les crescudes, les inundacions i les sequeres. A la tercera part s'avaluen les possibles solucions, reals i potencials, als problemes, incloent-hi els relacionats amb el conreu, l'horticultura, la pastura, les pràctiques d'enginyeria, la gestió integrada de conques i la planificació regional. En tot el llibre hi ha un èmfasi a posar de relleu el caràcter distintiu dels medis mediterranis, especialment l'estacionalitat, la sequera estival, la torrencialitat de les pluges i les consegüents inundacions, la inflamabilitat de la vegetació, l'elevat pendent de molts terrenys. Però sobretot es posen de manifest les maneres en què la població interactua segons la seva història i cultura, la qual cosa té com a resultat un conjunt específic de problemes i respostes ambientals. ■

Cursos Naturalistes

En el programa dels cursos naturalistes que va rebre fa poc, hi ha dues errades.

En primer lloc, hem de lamentar una confusió: vam posar el logotip del Casal dels Volcans per el del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

En segon lloc, el número de telèfon del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. El número correcte és : 973 62 40 36.

fundada el 1899

ICHN
Institució Catalana
d'Història Natural
Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Redacció: ICHN
C. del Carme, 47
08001 Barcelona
Tel. 932 701 652
Fax 932 701 180

Imprimeix: IMPREMTA BADIA, SL
Maqueta: Albert Beltran
Dipòsit Legal: B-39829-1995

Recull de legislació

Protecció de la fauna

Ordre del 24 de juliol de 1998, per la qual es declara refugi de fauna salvatge part de la finca Can Clapés - Jussà (DOGC núm. 2693, del 31 de juliol de 1998)

Ordre del 12 d'agost de 1998, per la qual es declara refugi de fauna salvatge Els Sorreigs, als termes municipals de Sobremunt, Santa Cecília de Voltregà i Sant Bartomeu del Grau (DOGC núm. 2725, del 16 de setembre de 1998)

Ordre del 2 de setembre de 1998, per la qual es declara refugi de fauna salvatge la finca El Fonoll, al terme municipal de Passanant (DOGC núm. 2725, del 16 de setembre de 1998)

Agenda

Sessions de la ICHN

25 de novembre de 1998, a les 7 de la tarda, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC.
La conservació de la diversitat vegetal. El cas de les plantes superiors i de les comunitats, a cura de **Ramon M. Masalles**, catedràtic del Dept. de Biologia Vegetal, UB.

16 de desembre de 1998, a les 7 de la tarda, a la Reial Acadèmia de Medicina (davant de l'IEC). **Els vertebrats a Catalunya. Status, selecció d'indicadors i conservació**, a cura de **Joan Real**, professor del Dept. de Biologia Animal de la UB.

13 de Gener de 1999, a les 7 de la tarda, a la Sala Prat de la Riba de l'IEC.
La conservació de la diversitat genètica. El paper dels bancs de germoplasma, a cura de **Cèsar Blanché**, professor del Dept. de Productes Naturals, Biologia i Edafologia, UB.

Reports de recerca de l'IEC

Dimarts 1 de desembre de 1998, a les 19 h, a la Sala Prat de la Riba, tindrà lloc la **Presentació del Report de la recerca a Catalunya en l'àmbit de la Biologia d'organismes i sistemes**. Farà la presentació el senyor **Xavier Bellès**, coordinador del report i membre de la Secció de Ciències Biològiques de l'IEC, amb qui han col·laborat Marina Blas, Joaquim Gosálbez, Xavier Llimona, Enric Macpherson, Joan Maluquer i Jaume Terrades.

L'entrada és lliure i durant l'acte es lliurarà un exemplar del treball presentat als assistents.

Per a més informació:

Secretaria Científica de l'Institut d'Estudis Catalans
C. Carme, 47; 08001 Barcelona
Tel.: 93 270 16 20
Fax: 93 270 11 80
Adreça electrònica: nportet@iec.es
Adreça d'Internet: <http://www.iec.es>

Recordau

Horari d'atenció als socis de la ICHN

Dilluns i dimecres i divendres de 9 h a 14 h
Dimarts i dijous, de 16 h a 20 h

Adreça electrònica: ichn@iec.es
Pàgina d'Internet: <http://www.iec.es/societat/ichn>

Han col·laborat en la redacció d'aquest NOTÍCIES:

Guillem Chacón, Marta Cuixart (SCEA), Josep Germain, Jordi Llorens (CHNCB), Joan Pino i Maria Sala.